

Πέντε χορεύτριες εκφράζουν τις σκέψεις και τα συναισθήματά τους για την εμπειρία τους από τη συμμετοχή μαθητριών της Σχολής Χορού «Χριστίνα Θώμου» στον διαγωνισμό B.C.C. Dance Festival

(Της μαθήτριας Σκολαρική Αναστασίας, μέλους του Ομίλου Δημοσιογραφίας)

Το Σάββατο 24 Ιουνίου του 2023, η Σχολή Χορού «Χριστίνα Θώμου» συμμετείχε για ακόμη μία χρονιά στον διαγωνισμό χορού B.C.C. Dance Festival, στη Θεσσαλονίκη. Τη σχολή εκπροσώπησαν οι μαθήτριες Άννα Καρκαλιά, Γεωργία Παπαθανάση, Δήμητρα Πάρνου, Ηλέκτρα Βίγκλα και Μαριέττα Κωνσταντέλλου, οι οποίες άφησαν διάχυτο το χορευτικό τους δαιμόνιο κι εντυπωσίασαν το κοινό. Τις μαθήτριες συνόδευσαν οι δασκάλες της σχολής κυρία Χριστίνα Θώμου και κυρία Χρυσάνθη Καμπούρογλου.

Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός ότι κατάφεραν να κατακτήσουν ιδιαίτερα σημαντικές θέσεις και να αποσπάσουν πληθώρα βραβείων. Πιο συγκεκριμένα, τα κορίτσια στην ομαδική τους χορογραφία, η οποία αφορούσε τον Σύγχρονο Χορό, κατέκτησαν την 3^η θέση. Επιπρόσθετα, η μαθήτρια Άννα Καρκαλιά κατάφερε να αποσπάσει το δεύτερο βραβείο στην κατηγορία «Σόλο» στον Κλασικό, η μαθήτρια Δήμητρα Πάρνου ήρθε τρίτη στην κατηγορία «Σόλο» στον Κλασικό, η μαθήτρια Ηλέκτρα Βίγκλα κατέκτησε την 4^η θέση στην κατηγορία «Σόλο» στον Κλασικό, ενώ η μαθήτρια Μαριέττα Κωνσταντέλλου απέσπασε πρώτο βραβείο στην κατηγορία «Ντουέτο» στον Κλασικό, δεύτερο στην κατηγορία «Σόλο» στον Κλασικό και δεύτερο στην κατηγορία «Σόλο» στον Σύγχρονο.

Για ακόμη μία φορά κατάφεραν να βγάλουν ασπροπρόσωπη ολόκληρη τη Σχολή και να δείξουν την άριστη προετοιμασία τους. Όλοι οι κόποι τους ανταμείφθηκαν και για αυτόν τον λόγο αξίζει να τις συγχαρούμε. Τέλος, οφείλουμε κι ένα τεράστιο μπράβο σε όλες τις δασκάλες της σχολής, οι οποίες όλα αυτά τα χρόνια λειτουργίας της έχουν καταφέρει να βγάλουν στην επιφάνεια το ταλέντο των μαθητών και μαθητριών τους στον χορό, να τους διδάξουν σωστά όλα όσα θα πρέπει να γνωρίζουν για τον συγκεκριμένο χώρο και πάνω από όλα να τους αγγίξουν την ψυχή, εμφυτεύοντας μέσα τους την αγάπη για τον χορό!

Ακολουθεί μία μικρή συνέντευξη που παραχωρήθηκε από τα κορίτσια:

1^η ερώτηση: Ποια ήταν η διαδικασία της προετοιμασίας σας για τον διαγωνισμό;

Μαριέττα Κωνσταντέλλου: Η φετινή διαδικασία προετοιμασίας μας για τον διαγωνισμό, για εμένα ήταν ξεχωριστή. Κάναμε καθημερινές πρόβες και, καμιά φορά, κάναμε και διπλές ή τριπλές καθημερινές πρόβες.

Δήμητρα Πάρνου: Υπήρξαν πάρα πολλές πρόβες καθημερινά κι ενδυνάμωση, ώστε να μπορέσουμε να ανταπεξέλθουμε στις απαιτήσεις της χορογραφίας μας, αλλά και πολλές ώρες μαθημάτων, ώστε να βελτιώσουμε την τεχνική μας. Ήταν δύσκολη η διαδικασία αλλά άξιζε, καθώς μετά από αυτό καταλήξαμε στη σκηνή να κάνουμε αυτό που αγαπάμε.

Άννα Καρκαλιά: Η προετοιμασία για τον διαγωνισμό γινόταν συνήθως το βράδυ, σε καθημερινή βάση. Πέρα από αυτό, όμως, κάναμε επιπλέον μαθήματα τα Σαββατοκύριακα. Η προετοιμασία μας περιλάμβανε το ζέσταμα, την ενδυνάμωση και την εκτέλεση των χορογραφιών, από την καθεμία ξεχωριστά. Τις εκτελούσαμε αρκετές φορές, ώστε να τελειοποιηθούν.

Γεωργία Παπαθανάση: Ξεκινήσαμε την προετοιμασία του διαγωνισμού αρκετές εβδομάδες πριν ώστε την ημέρα εκείνη να κάνουμε την καλύτερη δυνατή εμφάνιση.

Ηλέκτρα Βίγκλα: Η προετοιμασία μου για τον διαγωνισμό είχε τη μορφή συνεχών προπονήσεων και προβών, πάνω στην τεχνική της χορογραφίας, με την καθοδήγηση των δασκάλων μου.

2^η ερώτηση: Ποιο ήταν το πιο δύσκολο κομμάτι στην προετοιμασία σας;

Μαριέττα Κωνσταντέλλου: Πιστεύω πως το δυσκολότερο κομμάτι στη φετινή μας προετοιμασία ήταν το γεγονός ότι μετά από τα καθιερωμένα μαθήματα της σχολής, τα οποία διαρκούσαν για αρκετές ώρες κάθε μέρα, κάναμε πρόβα και τις χορογραφίες μας για τον διαγωνισμό. Συνήθως καθόμασταν μιάμιση ώρα επιπλέον, αργά το βράδυ. Αυτό ήταν το πιο κουραστικό κομμάτι.

Δήμητρα Πάρνου: Θεωρώ πως το πιο δύσκολο κομμάτι, εκτός από τις πολλές ώρες, που αφιερώσαμε, ήταν και οι ίδιες οι πρόβες, οι οποίες κάποτε κυλούσαν ομαλά και η χορογραφία γινόταν όπως έπρεπε, αλλά υπήρχαν πάρα πολλές φορές που η χορογραφία δε γινόταν όπως θέλαμε και αυτό ήταν αρκετά δύσκολο, κυρίως στο ψυχολογικό κομμάτι.

Άννα Καρκαλιά: Προσωπικά θεωρώ πως το πιο δύσκολο κομμάτι ήταν η κούραση που δημιουργούταν από το απαιτητικό καθημερινό πρόγραμμα. Βέβαια, σε κάθε προπόνηση έπρεπε να κάνω το καλύτερο δυνατό.

Γεωργία Παπαθανάση: Συνήθως το πιο δύσκολο στάδιο είναι η πρώτη επαφή με τη χορογραφία. Στην προκειμένη περίπτωση απαιτούνταν συνεργασία με τα μέλη της ομάδας, η οποία επιτεύχθηκε μέσα από τις πολλές πρόβες που κάναμε.

Ηλέκτρα Βίγκλα: Το πιο δύσκολο κομμάτι, για εμένα, στην προετοιμασία ήταν η απόκτηση αντοχής και η βελτίωση της τεχνικής μου.

3^η ερώτηση: Τι ήταν αυτό που σας άγχωσε περισσότερο;

Μαριέττα Κωνσταντέλλου: Αυτό που με άγχωσε περισσότερο κατά την προετοιμασία μου για τον διαγωνισμό ήταν το αν τελικά θα καταφέρω να αποδώσω στο 100% τη χορογραφία που τόσο καιρό δούλευα, για να την παρουσιάσω. Δεν ήθελα με τίποτα να πάει κάτι στραβά πάνω στη σκηνή.

Δήμητρα Πάρνου: Οι δυο μου ανασφάλειες που μού προκάλεσαν άγχος ήταν πρώτον το σώμα μου, διότι φοβόμουν μήπως το σώμα μου δεν ήταν κατάλληλο γενικά για τον χώρο, αλλά το ξεπέρασα αρκετά γρήγορα. Επίσης, κάτι άλλο που με άγχωσε ήταν η πιθανότητα να μην δείξω στη σκηνή αυτό που έδειχνα και στη σχολή μου.

Άννα Καρκαλιά: Αυτό που με άγχωσε περισσότερο ήταν το αν θα εκτελούσα σωστά τη χορογραφία. Όμως μετά από τις πολλές πρόβες που κάναμε με τις δασκάλες μας, ένιωθα σιγουριά και ασφάλεια.

Γεωργία Παπαθανάση: Η προετοιμασία που κάναμε ήταν πολύ καλή και ήμουν σίγουρη για τον εαυτό μου. Ωστόσο, λίγο πριν τον

διαγωνισμό ήμουν αγχωμένη, αφού είναι η πρώτη χρονιά που συμμετέχω.

Ηλέκτρα Βίγκλα: Αυτό που με άγχωσε περισσότερο ήταν το γεγονός ότι ήταν η πρώτη φορά που θα βρισκόμουν σε ένα τέτοιο διαγωνιστικό περιβάλλον, μπροστά σε κριτές και τόσο κόσμο.

4^η ερώτηση: Πριν ανεβείτε στη σκηνή, ήσασταν αγχωμένες;

Μαριέττα Κωνσταντέλλου: Η αλήθεια είναι πως όχι. Είχα ελάχιστο άγχος. Το συναίσθημα που κυριαρχούσε ήταν η ανυπομονησία.

Δήμητρα Πάρνου: Πριν ανέβω στη σκηνή δεν είχα καθόλου άγχος, απεναντίας είχα πολύ καλό προαίσθημα. Δυστυχώς, όσο χόρευα το άγχος άρχισε να αυξάνεται σταδιακά, αλλά το αγνόησα και συνέχισα να κάνω αυτό που αγαπώ!

Άννα Καρκαλιά: Πριν ανέβω στη σκηνή είχα μια αίσθηση αγωνίας και ανυπομονησίας. Το άγχος προσπάθησα να το αποβάλλω, με τη σκέψη ότι θα πρέπει να απολαύσω τη στιγμή που θα χορέψω. Για αυτό, άλλωστε, δούλευα τόσο καιρό.

Γεωργία Παπαθανάση: Τα συναισθήματα ήταν ανάμεικτα. Σίγουρα είχα άγχος, αλλά δεν ήταν αυτό που κυριαρχούσε. Είχα αυτοπεποίθηση και ανυπομονούσα να ανέβει η ομάδα μας πάνω στη σκηνή και να παρουσιάσει τη χορογραφία.

Ηλέκτρα Βίγκλα: Πριν ανέβω στη σκηνή, δεν είχα άγχος, αλλά ένιωθα αγωνία, ανυπομονησία και ήθελα να έρθει η σειρά μου για να απολαύσω τη χορογραφία μου.

5^η ερώτηση: Πώς αισθανθήκατε όταν ανακοινώθηκαν οι θέσεις σας;

Μαριέττα Κωνσταντέλλου: Όταν ανακοινώθηκε η θέση μου, η αλήθεια είναι πως χάρηκα, γιατί οι κόποι μου επιτέλους ανταμείφθηκαν. Θεωρώ πως οι θέσεις μου στον διαγωνισμό είναι πάρα πολύ καλές, καθώς απέσπασα χρυσό μετάλλιο στην κατηγορία «Ντουέτο» στον Κλασικό

Χορό, ασημένιο στην κατηγορία «Σόλο» στον Κλασικό και τον Σύγχρονο Χορό και Χάλκινο στην κατηγορία «Ομαδικό» στον Σύγχρονο Χορό.

Δήμητρα Πάρνου: Παρόλο που αδικίες συνέβησαν, προσωπικά ένιωσα ικανοποιημένη, διότι αυτό που έδειξα άξιζε αυτή τη θέση. Φυσικά, όμως, προσπαθώ για το καλύτερο κι έχω βάλει στόχο σε κάθε διαγωνισμό να πηγαίνω και καλύτερα.

Άννα Καρκαλιά: Όταν ανακοινώθηκε η θέση μου, ένιωσα ενθουσιασμό και χαρά, καθώς ανταμείφθηκαν οι κόποι μου από την πολύχρονη δουλειά. Επίσης, ένιωσα ευγνώμων για τις δασκάλες μου που με τον τρόπο τους συνέβαλλαν σε αυτή την επιτυχία!

Γεωργία Παπαθανάση: Η τρίτη θέση είναι σίγουρα πάρα πολύ καλή. Με έκανε χαρούμενη, αλλά πιστεύω πως η ομάδα μας άξιζε καλύτερη θέση. Παρόλα αυτά, είμαι πολύ περήφανη για τη δουλειά μας και για την εξέλιξη που είχαμε ως ομάδα.

Ηλέκτρα Βίγκλα: Όταν ανακοινώθηκε η θέση μου, μπορώ να πω πως ένιωσα ιδιαίτερα χαρούμενη, καθώς θεωρώ πως μού άξιζε, συν του ότι ήμουν ικανοποιημένη από τον εαυτό μου.

6^η ερώτηση: Θα θέλατε να ξανασυμμετάσχετε στον συγκεκριμένο ή σε κάποιον παρόμοιο διαγωνισμό;

Μαριέττα Κωνσταντέλλου: Φυσικά και θα ήθελα να ξανασυμμετάσχω σε παρόμοιο διαγωνισμό, επειδή με αυτόν τον τρόπο μπαίνω στη διαδικασία της προετοιμασίας που κρατά, περίπου, έναν χρόνο κι έτσι μέσα από αυτό βελτιώνομαι σαν χορεύτρια.

Δήμητρα Πάρνου: Εννοείται. Θεωρώ πως οι διαγωνισμοί είναι εμπειρίες και μαθήματα για κάθε χορευτή. Ακόμη και στον ίδιο διαγωνισμό να πηγαίνω κάθε χρόνο, πάντα μια καινούρια εμπειρία θα συλλέγω. Δεν χάνω ευκαιρίες για βελτίωση της πορείας μου ως χορεύτρια.

Άννα Καρκαλιά: Φυσικά και θα ήθελα να ξανασυμμετάσχω σε αυτόν τον διαγωνισμό, αλλά και σε άλλους παρόμοιους. Θεωρώ πως κάθε διαγωνισμός συμβάλλει στη βελτίωση κάθε χορευτή/τριας, είτε στο σωματικό κομμάτι, είτε στο ψυχολογικό.

Γεωργία Παπαθανάση: Με μεγάλη χαρά θα ήθελα να ξαναπάρω μέρος σε διαγωνισμό. Είναι μια διαδικασία που μας δίνει την ευκαιρία να γίνουμε ακόμα καλύτερες.

Ηλέκτρα Βίγκλα: Ναι, διότι μέσα από τη διαγωνιστική αυτή διαδικασία κέρδισα πολλά πράγματα. Βελτίωσα την τεχνική μου, την έκφρασή μου, ενώ απέκτησα αντοχή και μεγαλύτερη αυτοπεποίθηση στο να χορεύω μπροστά σε κριτές και μεγάλο κοινό.

7^η ερώτηση: Θα ήθελα να κάνετε ένα σχόλιο για την εμπειρία σας στον διαγωνισμό γενικότερα.

Μαριέττα Κωνσταντέλλου: Το μόνο που έχω να πω για τον φετινό διαγωνισμό είναι πως κατάλαβα ότι όταν κοπιάζεις για κάτι, πάντα ανταμείβεσαι!

Δήμητρα Πάρνου: Στον διαγωνισμό είδα πολλά επίπεδα χορευτών, άλλα καλά και άλλα όχι τόσο, κι έμαθα να κρίνω λίγο καλύτερα έναν χορευτή. Ένωσα πραγματικό ανταγωνισμό, επειδή είχα απέναντί μου άτομα από τα οποία έπρεπε να βγω καλύτερη. Δεν είχα ξανά παρόμοια εμπειρία ανταγωνισμού. Αυτό που μου έχει μείνει, όμως, και κάθε φορά που το σκέφτομαι μού φέρνει χαμόγελο, είναι η εμπύχωση από τις δασκάλες μας κυρία Χριστίνα Θώμου και κυρία Χρυσάνθη Καμπούρογλου, οι οποίες εμένα προσωπικά με βοήθησαν πάρα πολύ και τις ευχαριστώ πολύ!

Άννα Καρκαλιά: Ήταν ένας διαγωνισμός που μου πρόσφερε αρκετές εμπειρίες, οι οποίες θα παραμείνουν χαραγμένες στη μνήμη μου. Κάθε εμπειρία θεωρείται μάθημα για τη μετέπειτα πορεία μου στον χορό.

Γεωργία Παπαθανάση: Πιστεύω πως είναι μια εμπειρία από την οποία έχεις να κερδίσεις πολλά και σε ατομικό, αλλά και σε ομαδικό επίπεδο. Σε έναν διαγωνισμό αντιμετωπίζεις πολλές προκλήσεις, οι οποίες σε ωριμάζουν και σε προετοιμάζουν για τα επόμενα βήματα.

Ηλέκτρα Βίγκλα: Ήταν μια υπέροχη εμπειρία, η οποία με έφερε πιο κοντά με τις συγχορεύτριές μου.

8^η ερώτηση: Σε ποιους τομείς σάς έχει βοηθήσει ο χορός; Θα θέλατε να ασχοληθείτε επαγγελματικά με αυτόν; Τελικά ο χορός είναι η ζωή σας;

Μαριέττα Κωνσταντέλλου: Ο χορός για εμένα είναι ζωή. Ασχολούμαι με αυτόν από την ηλικία των δυόμισι ετών. Τότε το ξεκίνησα απλά ως χόμπι, αλλά γρήγορα κατάλαβα πως είναι αυτό που πρέπει να ακολουθήσω και να κάνω για όλη μου τη ζωή. Ο χορός είναι αναπόσπαστο κομμάτι της ζωής μου κι έχω δουλέψει - και θα συνεχίσω να δουλεύω - πολύ σκληρά για να πετύχω όλα μου τα όνειρα. Θα ασχοληθώ επαγγελματικά με τον χορό και θα βάλω στόχο να γίνω όσο καλύτερη μπορώ στο μέλλον.

Δήμητρα Πάρνου: Ο χορός με έχει βοηθήσει πρώτον στην αυτοπεποίθησή μου, στην πειθαρχία, στην υπομονή και την επιμονή μου σαν άνθρωπος και φυσικά στο σώμα μου, καθώς μέσω του χορού γυμνάζομαι καθημερινά. Φυσικά και θέλω να ασχοληθώ επαγγελματικά με τον χορό. Τον Σεπτέμβριο κιόλας δίνω τις εξετάσεις μου για επαγγελματική σχολή. Ο χορός είναι το επάγγελμα που πάντα ονειρευόμουν κι αισθάνομαι τεράστια ευτυχία που υλοποιώ αυτό το όνειρο. Ο χορός είναι η ζωή μου, είναι ο λόγος για να είμαι ευτυχισμένη κι έχει κατακτήσει την πρώτη θέση στην καρδιά μου!

Άννα Καρκαλιά: Με τον χορό έχω αποκτήσει πειθαρχία, πίστη και αυτοπεποίθηση για αυτό που κάνω. Θα ήθελα να ασχοληθώ επαγγελματικά με αυτόν. Με τον χορό ασχολούμαι από πολύ μικρή ηλικία και για αυτό πιστεύω ότι ο χορός είναι ένα αναπόσπαστο κομμάτι της ζωής μου!

Γεωργία Παπαθανάση: Ο χορός είναι μέρος της ζωής μου από πολύ μικρή ηλικία. Με τον χορό διατηρώ το σώμα μου σε καλή φυσική κατάσταση. Παράλληλα, αποτελεί για εμένα μέσο έκφρασης συναισθημάτων και σκέψεων. Χορεύοντας, ξεφεύγω από την πίεση της καθημερινότητας και της ρουτίνας. Με ενδιαφέρει να ασχοληθώ επαγγελματικά με τον χορό. Είναι ένας στόχος που θα προσπαθήσω να πραγματοποιήσω.

Ηλέκτρα Βίγκλα: Ο χορός με βοηθάει στο να εκφράζω τα συναισθήματά μου και να ξεφεύγω από τη ρουτίνα της καθημερινότητας. Θα ήθελα να

ασχοληθώ επαγγελματικά με αυτόν, διότι από μικρή ονειρεύομαι μια ζωή γεμάτη χορό.

